

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 30Ek/424/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120250185
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bomborová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2023:6120250185.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: A. B., nar: 2.4.1963, C. XX, XXX XX A., zast. JUDr. Michal Feciľak, Jesenná 8, 080 05 Prešov, IČO: 37 941 623, proti povinnému: NUMERAL, spol. s r.o., Ťačevská 19, 085 01 Bardejov, IČO: 36 489 671 zast.: GRABAN, TORMA & PARTNERS s.r.o., so sídlom: Kováčska 53, 040 01 Košice - mestská časť Staré Mesto, IČO: 36 730 564, o vymoženie nepeňažného plnenia, vykonávanej súdnym exekútorom: JUDr. Jánom Sokolom, so sídlom exekútorského úradu Jantárová 30, Košice, pod spisovou značkou EX XXX/XX-X, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, o sťažnosti povinného voči uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica, vydaného vyšším súdnym úradníkom, sp. zn. 30Ek/424/2020 zo dňa 02.09.2021, takto

rozhodol:

I. Súd uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 30Ek/424/2020 zo dňa 02.09.2021 vo výroku I. m e n í tak, že exekúciu v celom rozsahu z a s t a v u j e podľa § 61k ods. 1 písm. d/ Exekučného poriadku

II. Súd vo výrokoch II. a III. uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 30Ek/424/2020 zo dňa 02.09.2021 z r u š u j e .

odôvodnenie:

1/ Vyšší súdny úradník vydal dňa 02.09.2021 uznesenie, ktorým návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol (výrok I.), oprávnenému priznal nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie vo výške 61,79 EUR (výrok II.) a povinnému nárok na náhradu trov konania nepriznal (výrok III.). Za použitia ustanovení § 57, § 61k ods. 1-3, 5, § 61l ods. 3 prvá veta a § 61o prvá časť vety zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), návrh povinného posúdil ako nedôvodný a podaný po lehote. Uviedol, že návrhu na zastavenie exekúcie by nebolo možné vyhovieť a exekúciu zastaviť ani v prípade jeho včasného podania. Povinný v ňom tvrdil, že už v mesiaci november 2019, teda v čase pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie, uskutočnil práce a výkony na predmetných pozemkoch, ktoré spĺňali požiadavky podľa exekučného titulu na uvedenie pozemkov „do pôvodného stavu“. Svoje tvrdenia podložil fotodokumentáciou stavu po uskutočnení prác a výkonov a fotodokumentáciu aktuálneho stavu. Oprávnený tieto fotografie označil ako bližšie nešpecifikovaný rovinatý pozemok, ktorý nie je jeho pozemkom. Podľa názoru vyššieho súdneho úradníka mal povinný fotografie vyhotoviť pred uskutočnením prác a výkonov a bezprostredne po ich uskutočnení. V stave, v akom boli súdu predložené, nie je objektívne možné posúdiť rozsah vykonaných prác a výkonov. K námietke povinného, že exekučný titul (ani upovedomenie o začatí exekúcie) nešpecifikuje pôvodný stav pozemkov, uviedol vyšší súdny úradník, že exekučný súd môže exekučný titul skúmať len z formálnej stránky a poukázal na to, že exekučný titul okrem výroku na plnenie nepeňažného charakteru uvádza v odôvodnení aj alternatívne uloženie povinnosti žalovanému (povinnému) zaplatiť žalobcovi (oprávnenému) sumu 1.945,85 EUR spolu s ročným úrokom z omeškania vo výške 9 % zo sumy 1.945,85 EUR od 07.02.2017 do zaplatenia. Ďalej uviedol, že v konaní o námietkach proti exekúcii súd skúma oprávnenosť a

dôvodnosť začatia exekúcie, pričom námietky proti exekúcii sa posudzujú v čase začatia exekučného konania, t.j. v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie. Exekučný súd nie je príslušný skúmať hmotnoprávnu stránku exekučného titulu. Obsahom tohto rozhodnutia je viazaný a musí z neho vychádzať, prípadné vady základného konania (aj vtedy ak by existovali) sa do exekučného konania neprenášajú. Nakoľko návrh na zastavenie exekúcie bol podaný po uplynutí zákonom stanovenej 15-dňovej lehoty, prihliadnuc aj na skutočnosť, že dôvody v ňom uvedené, nie sú kvalifikovanými dôvodmi na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku (neboli súdu preukázané žiadne skutočnosti, ktoré po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré jeho vymáhateľnosti bránia), vyšší súdny úradník ho podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol. O trovách rozhodol tak, že oprávnenému priznal náhradu trov exekučného konania v sume vo výške 61,76 (1x 40,85 EUR + 1x režijný paušál 10,62 EUR + 20% DPH EUR). Z dôvodu, že povinný nebol v konaní úspešný podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, povinnému nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2/ Proti rozhodnutiu podal povinný v zákonom stanovenej lehote sťažnosť. Zopakoval, že v mesiaci november 2019, teda v čase pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie, sám z vlastnej iniciatívy uskutočnil práce a výkony na predmetných pozemkoch, ktoré spočívali v odstránení vyťaženej hliny. Vyťažená hlina z nich bola odvezená a tiež boli odstránené a odvezené zvyšky drevín a krovia. Zo strany povinného tak došlo k takým úpravám, ktoré nepochybne v plnom rozsahu spĺňali požiadavky súdu na uvedenie pozemkov „do pôvodného stavu“ v zmysle exekučného titulu. Zároveň uviedol, že exekučný titul trpí vadou nevykonateľnosti a neurčitosti jeho výroku, nakoľko vôbec nešpecifikuje rozsah prác, ktoré má podľa neho povinný vykonať a pôvodný stav nie je v exekučnom titule (ani upovedomení o začatí exekúcie) nikde definovaný. Rozsah a/alebo kvalita vykonania týchto prác ostali bez zmienky, napriek tomu súd v bode 7 odôvodnenia napadnutého uznesenia uviedol, že vykonané práce nie sú vykonané v požadovanom rozsahu. Podľa názoru právnej vedy: „Z exekučného titulu musí byť vyvoditeľný záver o tom, kedy je povinnosť splnená. Pri žalobách na plnenie zmluvných nepeňažných záväzkov bude petit (a následne výrok exekučného titulu) zodpovedať kontrahovanej povinnosti (napr. povinnosť dodávateľa uskutočniť reštaurátorské práce určeného rozsahu, charakteru, metódy, použitia materiálu atď.). Negatívne enunciáty musia zodpovedať správaniu, ktorého sa má povinná osoba zdržať, alebo správaniu oprávneného, ktoré má povinný strpieť, a to tak z pohľadu hmotného práva (v opačnom prípade nemôže byť žalobca v základnom konaní úspešný), ako aj z pohľadu procesného (uložená negatívna povinnosť musí byť identifikovateľná pri skúmaní správania povinného). Z procesného hľadiska dôležitou „obsahovou náležitosťou“ exekučného titulu je opis pokojného stavu, resp. predošlého stavu.“ Po uskutočnení prác a výkonov zo strany povinného sa predmetné pozemky nachádzali v stave, ktorý objektívne zodpovedal pôvodnému stavu pred výkopovými prácami, uskutočnenými v roku 2016. Pozemky boli vyčistené od nánosov, bez vyťaženej hliny a zvyškov dreva a krovín. Kategoricky odmietol názor vyššieho súdneho úradníka, že fotografický dôkaz preukazujúci vykonanie povinnosti uloženej exekučným titulom je nedostatočný a požiadavku na predloženie ďalších dôkazov považoval za obštrukciu, ktorá mu znemožňuje efektívne brániť svoje práva, ktoré mu vyplývajú aj zo samotnej Ústavy Slovenskej republiky (najmä právo na súdnu a inú právnu ochranu podľa siedmeho oddielu Ústavy SR). Pokiaľ už samotný Okresný súd Prešov v konaní vedenom pod sp. zn. 12C/3/2017 bol spôsobilý rozhodnúť exekučným titulom o uvedení pozemkov do pôvodného stavu, skutočný stav predmetných pozemkov musel byť náležite zistený a všetkým stranám známy. Preto za nesporné považoval, v akom stave sa pozemky nachádzali pred plnením jemu exekučným titulom uloženej povinnosti a nepovažoval za potrebné zachytiť stav pozemkov aj pred uskutočnením predmetných prác. Skutočnosť, že došlo k realizácii predmetných prác nevyplýva len z predmetných fotografií, ale taktiež zo Zápisnice z obhliadky, kde, ako vyplýva z bodu 7 Uznesenia, cit.: „Povinný z exekučného konania zrejme uskutočnil práce, čoho dôkazom sú fotografie 9-16 – súčasný stav, teda stav v čase vyhotovenia v roku 2018, avšak zrejme nie v takom rozsahu ako požadoval oprávnený...“. Súdny exekútor konštatoval, že k vykonaniu prác nedošlo v takom rozsahu, ako to požadoval oprávnený, nie v akom predpokladal exekučný titul (ako to uviedol súd v napadnutom rozhodnutí). Predstavami oprávneného nemôže byť viazaný ani súd, ani povinný. Oprávnený dotknutý pozemok absolútne neutržiava a nestará sa oň, čo vyplýva aj z vykonanej obhliadky na mieste samom. Na pozemku bolo napadané nové krovie a konáre, čo je nepochybné z toho, že na nich ešte boli zelené listy a teda toto krovie určite nemohlo byť od roku 2018. V dôsledku vyššie uvedeného nie je možné ani robiť žiadne ďalšie práce na spornom pozemku, ako tie, ktoré už povinný vykonal. Na to, aby mohol oprávnený namietať rozsah vykonaných prác zo strany povinného, musel by najskôr pozemok upratať od toho, čo tam zapríčinil samotný oprávnený – takéto práce nie sú súčasťou exekučného titulu a nie je možné k nim povinného zaviazvať. Za nesprávne považoval tvrdenie vyššieho

súdneho úradníka, že rozsudok okrem výroku na plnenie nepeňažného charakteru uvádza v odôvodnení aj alternatívne uloženie povinnosti žalovanému (povinnému) zaplatiť žalobcovi (oprávnenému) sumu 1.945,85 EUR, a to s poukazom na § 228 CSP, v zmysle ktorého je výrok rozsudku tou jeho časťou, ktorá ako jediná nadobúda právoplatnosť a po jej nadobudnutí zaväzuje strany sporu, prípadne aj iné subjekty určené zákonom.

3/ Nesúhlasil ani s posúdením vyššieho súdneho úradníka, že návrh bol podaný oneskorene. Upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 17.03.2020 bolo vadné, v ktorom bolo uvedené, že exekúcia sa týka výlučne povinnosti zaplatiť pohľadávku 0,00 EUR s príslušenstvom. Keďže mu vadné upovedomenie nijakú povinnosť vykonať práce a výkony neukladalo, nemohol sa brániť návrhom na zastavenie podaným v tom čase. Dôkazom toho, že vydaním vadného upovedomenia došlo k vážnemu pochybeniu zo strany súdneho exekútora je skutočnosť, že následne súdny exekútor vydal znova upovedomenie dňa 20.05.2020, v ktorom spomínanú vadu upravil tak, že exekúcia sa má vykonať uskutočnením prác a výkonov – „uviesť novovytvorené pozemky/ geometrickým plánom č.51/2017 zo dňa 21.07.2017, overeným úradom Prešov pod č.G1-1236/17 dňa 08.08.2017/ , a to parcely KN C č.622/10- lesný pozemok o výmere 17614m², parcely KN C č.622/11- lesný pozemok o výmere 4123 m², k. ú. D., v časti, v ktorých susedia s novovytvorenou parcelou KN C č.622/12- vodná plocha o výmere 349 m², do pôvodného stavu, t.j. odstrániť – vyviezť z týchto pozemkov vyťaženú hlinu a nánosy prác / zvyšky dreva a krovia / z odvodňovacieho melioračného kanála, evidenčné 5407011001, nachádzajúceho sa na novovytvorenej parcele KN C č.622/12-vodná plocha o výmere 349 m² a zaplatiť poplatok za vydanie poverenia 16,50 EUR a trovy právneho zastúpenia v exekučnom konaní 123,52 EUR“. To, že sa vyšší súdny úradník v napadnutom uznesení riadne nevysporiadal s týmto tvrdením, ale dokonca v ňom absenteje akákoľvek zmienka o upovedomení zo dňa 20.05.2020 považoval za zásah do jeho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Na základe vyššie uvedeného je nepochybné, že riadne upovedomenie o začatí exekúcie bolo vydané súdnym exekútorom dňa 20.05.2020, ktoré bolo následne doručené povinnému dňa 05.06.2020. Nakoľko predmetný návrh na zastavenie exekúcie, bol doručený exekútorскому úradu dňa 18.06.2020, je nepochybné, že povinný ho podal v zákonnej lehote, nie oneskorene. Preto vzhľadom na uvedené, navrhol exekúciu zastaviť, prípadne uznesenie zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie a priznať mu od oprávneného nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

4/ Oprávnený žiadal sťažnosť povinného zamietnuť a priznať mu náhradu trov právneho zastúpenia. Zotrvával na svojej argumentácii, a síce, že povinný doposiaľ nespĺnil svoju povinnosť uskutočniť práce a výkony v zmysle exekučného titulu. Jediným, ako-tak relevantným argumentom povinného o splnení povinnosti je neustále odkazovanie na fotodokumentáciu, ktorú predložil do konania. Z predložených fotografií nie je objektívne zistiteľné, kde a kedy boli vyhotovené, keďže na fotografiách sú zobrazené časti nešpecifikovaného územia, ktoré môžu pochádzať odkiaľkoľvek a jediný časovo relevantný údaj z nich zistiteľný je ročné obdobie, v ktorom boli vyhotovené. Pokiaľ chcel povinný týmito fotografiami preukázať splnenie svojich povinností z exekučného titulu, nič mu nebránilo (a teda mal a mohol) pribrať k ich vyhotoveniu napr. notára, ktorý by osvedčil povinným tvrdené skutočnosti (čas a miesto vyhotovenia fotografií), rovnako tak mohol zabezpečiť geodeta, ktorý by vytyčil predmetné pozemky v priestore, aby tak bolo zrejmé, že práce povinný vykonal tam kde mal, a nie niekde úplne inde, ako sa to javí z predložených fotografií. Predložené fotografie, ktoré bez ďalšej autentifikácie mohol vyhotoviť hocikto, hocikedy a hocikde je tak nevyhnutné považovať za neurčité a nepreskúmateľné. Pokiaľ by naozaj malo byť pravdivé tvrdenie povinného o vykonaní prác v zmysle exekučného titulu, tak počas obhliadky súdneho exekútora vykonanej dňa 14.05.2021 by sa na predmetných pozemkoch popri celej dĺžke melioračného kanála nenachádzal súvislý hlinený násyp (v tom čase zarastený rôznymi rastlinami), ktorý vystupoval z okolitého (pôvodného) terénu, a to presne tak, ako to konštatoval a zachytil znalecký posudok Technickej univerzity v Košiciach č. 16 zo dňa 11.04.2018 (ďalej aj „ZP č. 16“), v zmysle ktorého sa jedná o nasypávku zachytenú a preukázanú na fotke č. 3 a 4 (pozri aj ZP č. 16) vo výške 62 cm nad pôvodným terénom, ktorá sa na mieste stále nachádzala aj v čase obhliadky súdneho exekútora. Pokiaľ povinný uvádza, že stav pozemkov pred vykonaním tvrdeného plnenia považoval za nesporný - náležite zistený a známy, tak mu potom muselo byť jasné, že má postupovať tak, aby okrem iného odstránil nasypávku vo výške 62 cm nad pôvodným terénom, ktorá do dnešného dňa odstránená nebola. Pokiaľ súdny exekútor vo svojom vyjadrení zo dňa 31.05.2021 uviedol, že „povinný zrejme uskutočnil práce ... avšak zrejme nie v takom rozsahu ako požadoval oprávnený ...“, celkom jednoznačne tým súdny exekútor poukazoval na pôvodné konanie na Okresnom súde Prešov, z ktorého vzišiel exekučný titul, keďže súdny exekútor dodal, že „... a preto súd rozsudkom uložil povinnosť zosúladiť stav.“ Povinný

sa zrejme nedostatočne oboznámil s podaním súdneho exekútora zo dňa 31.05.2021, ktorého obsah bol prevzatý práve do bodu 7 uznesenia vyššieho súdneho úradníka, inak by musel dospieť k záveru, že súdny exekútor je toho názoru, že zo strany povinného nedošlo k uskutočneniu prác v takom rozsahu a kvalite ako to predpokladal exekučný titul, keď súdny exekútor v odseku 3 svojho vyjadrenia uviedol cit.: „Pri obhliadke dňa 14.05.2021 napriek uplynutiu 3 rokov od uloženia povinnosti, kedy došlo zmenou vegetácie (jej zbujnenie) k zmene prostredia, som toho názoru, že zo strany povinného nedošlo k uskutočneniu prác v takom rozsahu a kvalite ako to predpokladal exekučný titul.“

5/ K časovým súvislostiam podania návrhu povinného na zastavenie exekúcie uviedol, že v predmetnom „vadnom“ upovedomení sa celkom jednoznačne spomína návrh oprávneného na vykonanie exekúcie č. 251/EX 130/20 zo dňa 06.03.2020 na vymoženie o. i. nepeňažného nároku – prác a výkonov v zmysle exekučného titulu. Povinný teda mohol (a podľa názoru oprávneného mal) už aj na základe „vadného“ upovedomenia, v zákonnej lehote do 15 dní od jeho doručenia navrhnúť zastavenie exekúcie v súlade so zásadou, že práva patria len bdelym, teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. V slobodnej spoločnosti je totiž predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením či zanedbaním môžu strácať svoje práva majetkové, osobné, satisfakčné a pod.. To platí obdobne aj o využívaní zákonných procesných ustanovení včítane využitia možnosti podania opravných prostriedkov (pozri aj rozhodnutie NS SR sp. zn. 5 Sžf 65/2011). Bez ohľadu okamih podania návrhu na zastavenie exekúcie, sa napadnuté uznesenie neobmedzilo len na jeho zamietnutie z dôvodu oneskoreného podania, ale z odôvodnenia vyplýva, že vyšší súdny úradník sa nad rámec uvedeného zaoberal a posudzoval aj samotné skutkové tvrdenia a dôvody povinného v zmysle jeho návrhu na zastavenie exekúcie (bod 20 uznesenia). Za najpodstatnejšiu vo vzťahu k tejto námietke povinného tak oprávnený, aj s poukazom na vyššie uvedené, považuje práve skutočnosť, že návrhu na zastavenie exekúcie by nebolo možné vyhovieť a exekúciu by nebolo možné zastaviť ani v prípade včasného podania návrhu na zastavenie exekúcie. Je teda možné uzavrieť, že námietka včasného podania návrhu na zastavenie exekúcie nebola a nie je pre prejednávanú právnu vec rozhodujúca a od jej posúdenia preto sťažnosťou napadnuté uznesenie nezáležalo.

6/ Vzhľadom k tomu, že z ohliadky vykonanej dňa 14.05.2021 nebolo možné zistiť potrebné skutočnosti, vykonal súdny exekútor na žiadosť súdu dňa 16.11.2022 ďalšiu ohliadku. Zo zápisnice z 16.11.2022, ktorú súdny exekútor predložil súd zistil, že sa jej zúčastnili oprávnený, povinný a súdny exekútor. Miesto, ktoré označil oprávnený spochybnil právny zástupca povinného, nakoľko nezodpovedalo súradniciam pre pozemok, na ktorom sa mala ohliadka vykonať. Oprávnený navrhol prizvanie geodeta na zameranie miesta a vykonanie ohliadky v marci 2023. Z miesta, ktoré označil oprávnený, bola vyhotovená fotografia, na ktorej je výška zeminy cca 35 cm, miesto bolo čiastočne zasypané. Právny zástupca povinného uviedol, že na označenom mieste sa nenachádzajú žiadne zvyšky dreva. Pozdĺž rigola sa na brehu nachádza vyvýšenina (zemina zarastená trávou v dĺžke cca 100m), avšak je ťažké v niektorých úsekoch dnes určiť, čo tvorí prirodzený breh a čo nahromadená zemina. Počas ohliadky bolo problematické určiť ďalšie miesta a uhly pohľadov, z ktorých je vypracovaná fotodokumentácia v znaleckom posudku. Na záver povinný uviedol, že v znaleckom posudku nie je uvedený pôvodný stav pozemku, do ktorého má byť uvedený, ani je inak definovaný. Vyvýšený breh je prirodzenou vlastnosťou rigola, inak by sa voda vylievala. Oprávnený nesúhlasil s tvrdeniami povinného a dodal, že závery znaleckého posudku v nachádzacom konaní neboli spochybňované. Povinný to poprel, uvádzajúc, že všetky znalecké posudky v nachádzacom konaní spochybňoval.

7/ Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

8/ Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

9/ Podľa § 250 ods. 2 CSP ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

10/ Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku (v znení účinnom do 31.03.2023) súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a/ po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b/ exekučný titul bol zrušený, c/ je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d/ sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

11/ Podľa § 243p ods. 2 Exekučného poriadku v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie podanom do 31. marca 2023, okrem exekučného konania podľa § 243h, sa postupuje podľa doterajších predpisov.

12/ S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a zistil, že sťažnosť povinného je dôvodná. Zásadnými argumentmi povinného boli tvrdenia o včasnosti podania návrhu na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku a splnenie povinnosti pred začatím exekučného konania s tým, že exekučný titul (ani upovedomenie) nedefinuje pôvodný stav.

13/ Sudca sa v prvom rade zaoberal včasnosťou podaného návrhu na zastavenie exekúcie. Súdny exekútor najprv dňa 20.03.2020 vydal upovedomenie o začatí exekúcie, v ktorom ako predmet exekúcie uviedol peňažné plnenie pohľadávky v sume 0,00 EUR a dňa 20.05.2020 vydal ďalšie (opravné) upovedomenie o začatí exekúcie, v ktorom už uviedol, že predmetom exekúcie je (okrem iného) vymoženie nepeňažného nároku, v súlade s exekučným titulom a vydaným poverením na vykonanie exekúcie. Účinky spojené s vydaním (a doručením) upovedomenia o začatí exekúcie povinnému, môže vyvolať len také upovedomenie, ktoré má zákonom predpokladané náležitosti. Len riadnym vydaním upovedomenia o začatí exekúcie mohol byť zachovaný procesný postup súdneho exekútora v súlade s Exekučným poriadkom a zachované práva účastníkov konania, najmä povinného, ktorý sa mohol až z riadne vyhotoveného upovedomenia o začatí exekúcie dozvedieť, že sa voči nemu začala exekúcia, ktorej predmetom je vymoženie konkrétneho nároku (povinný, ktorému sa nedoručuje návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, sa totiž mohol domnievať, že oprávnený si voči nemu chce vymôcť napr. len trovy základného konania, prípadne, že súd nevydal súdnemu exekútorovi poverenie v celom rozsahu návrhu na vykonanie exekúcie). Premietnutím na prejednávajúcu vec potom za riadne vydané upovedomenie treba považovať upovedomenie z 20.05.2020, lebo až ním súdny exekútor oboznámil povinného o tom, že predmetom exekúcie je okrem vymoženia sumy 140,02 Eur ako trov exekúcie oprávneného aj nepeňažný nárok (a trovy exekúcie súdneho exekútora). Uvedené upovedomenie bolo povinnému doručené dňa 03.06.2020. Ak následne povinný podal návrh na zastavenie exekúcie dňa 18.06.2020, podal ho v lehote 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie a taký návrh má v zmysle § 61k ods. 2 Exekučného poriadku odkladný účinok.

14/ Súd sa stotožnil aj s tvrdením povinného, že exekučný titul neznel na alternatívne plnenie. Aj keď oprávnený v základnom konaní podal súdu alternatívny návrh, vzhľadom k tomu že súd vyhovel prvému, primárnemu petitu, o druhom, náhradnom petite už nerozhodoval s poukazom na rozsudok NS SR 1Cdo/137/95 z 20.02.1996, teda ho nezamietol (viď bod 67. odôvodnenia exekučného titulu). Vyšší súdny úradník tak nesprávne v napadnutom uznesení konštatoval, že rozsudok (exekučný titul) okrem výroku na plnenie nepeňažného charakteru uvádza v odôvodnení aj alternatívne uloženie povinnosti žalovanému (povinnému) zaplatiť žalobcovi (oprávnenému) sumu 1 945,85 EUR spolu s úrokom z omeškania.

15/ V súvislosti s posúdením druhej zásadnej námietky povinného, týkajúcej sa splnenia povinnosti, pričom rozsah jej splnenia ani pôvodný stav nevyplýva z exekučného titulu, bolo potrebné ustáliť, či je možné predložený exekučný titul považovať za vykonateľný. Povinný v uvedenej veci spochybňoval materiálnu zložku vykonateľnosti exekučného titulu. Materiálna vykonateľnosť exekučného titulu predstavuje vlastnú realizovateľnosť rozhodnutia, ktorá predpokladá reálnu existenciu oprávneného, povinného, ich presnú a jednoznačnú identifikáciu a tiež presné vymedzenie vymáhaného nároku a jeho rozsahu; z exekučného titulu musí byť zrejmé, čo sa má nútene uskutočniť (porovnaj rozhodnutia NS SR, sp. zn. 4Cdo 95/2010 a sp. zn. 3MOboer/1/2015 z 30.03.2016). Jednou zo základných náležitostí materiálnej vykonateľnosti rozhodnutia je, aby v ňom bol vymedzený rozsah a obsah povinností, ku splneniu ktorých má byť exekúcia nariadená. Je tomu tak preto, aby vykonávací orgán vedel, čo vlastne má byť vynútené a aby nemusel až v priebehu vykonávacieho konania zisťovať, čo je obsahom uloženej povinnosti. Exekučný súd je oprávnený posúdiť, či rozhodnutie, ktoré sa má vykonať, ukladá povinnosti, ktoré možno vykonať, či je táto povinnosť konkretizovaná dostatočne a

pod. Ak neobsahuje exekučný titul všetky predpoklady materiálnej vykonateľnosti je namieste návrh na vykonanie exekúcie zamietnuť (podľa rozsahu materiálnej nevykonateľnosti exekučného titulu). Obsah rozhodnutia súd vyslovuje vo výroku rozhodnutia a len výrok rozhodnutia je záväzný. Splnenie predpokladov materiálnej vykonateľnosti musí preto vyplývať z výroku rozhodnutia, ktorý však je možné a v prípade potreby dokonca nutne vykladať v súvislosti so záhlavím rozhodnutia (predovšetkým ohľadne presnej individualizácie oprávneného a povinného) alebo odôvodnením, pokiaľ to obsah výroku bližšie ozrejmuje a je možné za ich pomoci odstrániť prípadné pochybnosti o povinnosti, ktorá sa má splniť (porovnaj znesenie Najvyššieho súdu Českej republiky, sp. zn. 20 Cdo 3386/2006 zo dňa 24.04.2008).

16/ Vo výroku rozhodnutia, ktoré oprávnený predložil ako exekučný titul, je povinnému uložené uviesť tam uvedené pozemky „do pôvodného stavu, t.j. odstrániť – vyviezť z týchto pozemkov vyťaženú hlinu a nánosy prác (zvyšky dreva a krovia) z odvodňovacieho melioračného kanála, evidenčné číslo 5407011001, nachádzajúceho sa na novovytvorenej parcele KN C č. 622/12 – vodná plocha o výmere 349 m².“ V exekučnom titule (výroku, ani odôvodnení) nie je definovaný pôvodný stav a rovnako nie je kvantifikovaný rozsah prác (množstvo hliny), ktoré mal povinný vykonať. Pri povinnostiach navrátenia do predošlého stavu je pre dostatočnú určitosť výroku exekučného titulu nevyhnutné jasné definovanie predošlého (pôvodného) stavu. Z exekučného titulu nie je podľa názoru exekučného súdu vyvoditeľný záver o tom, kedy je možné považovať povinnosť za splnenú. Vo výroku exekučného titulu je neurčitým spôsobom vyjadrené, že povinný má z pozemkov odstrániť vyťaženú hlinu (a nánosy prác – zvyšky dreva a krovia). V odôvodnení exekučného titulu taktiež nie je definovaný rozsah povinnosti, ani pôvodný stav, do ktorého má pozemky uviesť. Z bodu 40. exekučného titulu je možné zistiť iba to, že v znaleckom posudku č. XX, vypracovaného Technickou univerzitou v Košiciach, je zdokumentovaný stav z 26.03.2015 fotodokumentáciou na foto 1-8, z ktorej vidno, že pozdĺž melioračného kanála sa na pôvodnom teréne nachádza čerstvý výkopok v tvare približne nepravidelného lichobežníka a zbytky porastov. Podľa zistenia na tvári miesta (foto 11-14) sa jedná o výkopok, ktorý je nasypávaný na pôvodný terén. Nasypávka je pokrytá trávny a krovinatým porastom, spoločne so zbytkami ponechaných porastov, najmä konárov. Údaje o melioračnom kanáli boli zachytené v bode 37. a 38. odôvodnenia rozsudku. Kanál v danom úseku mal tvar lichobežníka, s priemernou šírkou 1,20 m v spodnom profile a 3,28 m v hornom profile, pričom jeho výška je 0,70 m. Z fotokópie znaleckého posudku č. 16 vypracovaného Technickou univerzitou v Košiciach (ktorý predložil oprávnený v priebehu konania), ktorý však nie je exekučným titulom (ani jeho súčasťou) a ani ho nemôže nahradiť, bolo možné zistiť, že na fotografiách č. 15 a 16 je zachytený stav pozemkov, pri ktorom je popis o hĺbke 0,62 m.

17/ Splnenie povinnosti, najmä vyviezť z pozemkov vyťaženú hlinu nebolo možné overiť ani fotografiami, ani vykonanými ohliadkami v exekučnom konaní, a to vzhľadom k absencii vymedzenia rozsahu vykonania povinnosti v exekučnom titule, čo rovnako vedie k záveru, že exekučný titul nie je vykonateľný (čo sa týka odstránenia „nánosov prác“, t.j dreva a krovia, na pozemku nebola ohliadkami preukázaná ich prítomnosť, a teda v tejto časti by bolo možné konštatovať zánik povinnosti). Pri prvej ohliadke v exekučnom konaní vyťažená zemina nebola identifikovaná, pri druhej bola vyhotovená fotografia, na ktorej je zaznamenaná výška zeminy 35 cm, ale nie je zrejmé, či sa jedná o výšku od základu rigolu (melioračného kanála), alebo o výšku nad pôvodnou úrovňou terénu. Výška 35 cm, je však každopádne nižšia ako výška melioračného kanála, príp. vyťaženej zeminy (výkopku), uvedená v znaleckom posudku č. 16. I toto zistenie nasvedčuje tomu, že nie je možné v exekučnom konaní zistiť, či odstránením tejto zeminy by došlo k splneniu povinnosti z exekučného titulu alebo by to malo za následok zahľadzenie pozemku a de facto zánik melioračného kanála (ktorá povinnosť však vôbec nevyplývala z výroku exekučného titulu). Súd k ďalšej ohliadke na návrh oprávneného nepristúpil, nakoľko ju nepovažoval za účelnú a potrebnú pre rozhodnutie vo veci. Jej vykonanie by totiž nemohlo zmeniť posúdenie exekučného súdu o materiálnej nevykonateľnosti exekučného titulu a nevedlo by k inému záveru, než zastaveniu exekúcie.

18/ Možno tak uzavrieť, že exekučný titul nie je materiálne vykonateľný, pretože z neho nie je možné zistiť, čo má povinný vykonať, resp. v akom rozsahu má práce vykonať tak, aby sa dosiahol pôvodný stav. Súčasne bolo ohliadkami zistené, že stav, ktorý bol zachytený na fotografiách v znaleckom posudku Technickej univerzity č. 16 je odlišný od súčasného stavu, v dôsledku čoho nie je možné ani posúdiť, či bola povinnosť zo strany povinného splnená v súlade s exekučným titulom. Hoci predložený exekučný titul bol opatrený doložkou vykonateľnosti, vzhľadom na vyššie uvedené, ho exekučný súd nepovažoval za materiálne vykonateľný, čo predstavuje inú skutočnosť, ktorá bráni vymáhateľnosti exekučného titulu a je dôvodom zastavenia exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. d/ Exekučného poriadku. Sudca preto zmenil

rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka vo výroku I. podľa § 250 ods. 2 CSP tak, že exekúciu zastavil podľa § 61k ods. 1 písm. d/ Exekučného poriadku.

19/ Výrok II. uznesenia vydaného vyšším súdnym úradníkom, ktorým priznal oprávnenému nárok na náhradu trov konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie a výrok III., ktorým povinnému nárok na náhradu trov nepriznal, predstavujú závislé výroky od rozhodnutia o zastavení exekúcie. Pretože sudca rozhodol o zastavení exekúcie, sú potom výroky II. a III. napadnutého uznesenia nesprávne, na základe čoho ich sudca podľa § 250 ods. 2 CPS zrušil. Po právoplatnosti rozhodnutia vyšší súdny úradník opätovne rozhodne o trovách exekúcie, vrátane trov v súvislosti s rozhodovaním o sťažnosti a trovách súdneho exekútora.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).